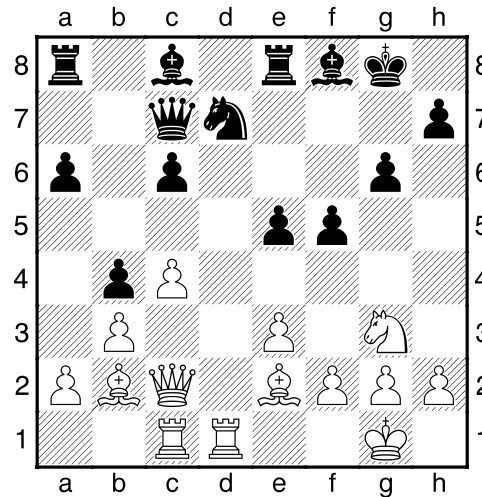
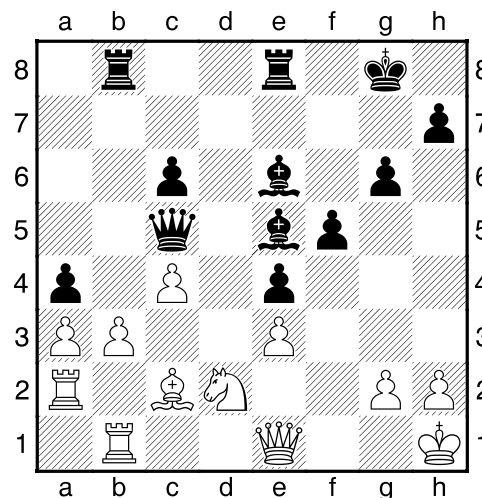

“Torture,” zei mijn tegenstander in de analyse, “pure torture!” En hij had gelijk. Wij speelden een wat onregelmatige opening (op de vierde zet van wit al een nieuwtje!) en ik probeerde wat actiefs. Dat viel goed uit, omdat hij niet de beste reactie wist te vinden, maar hij verbruikte wel veel tijd. Na de 17^e zet van zwart stond de volgende stelling op het bord:

Wit had hier met 18.c5 moet voortzetten, om op die manier zijn witveldige loper te kunnen activeren. Het zal dan wel ongeveer gelijk staan. Hij speelde echter, na lang nadenken en daarna nog 31 minuten op de klok, **18.Dd2?!** Daarop besloot ik een pion te offeren, want daar zou een kwaliteit tegenover staan: **18. ..., Pc5 19. f4, e4 20. Dxb4, Pd3**. Hier had ik 21.Dc3 verwacht, en schatte in dat na 21...,Lg7 22.Dxg7+,Dxg7 23.Lxg7,Pxc1 ik wel beter stond. Hij speelde echter **22. Dd2**. Dat deed mij weer nadenken, en beseffen dat zijn zwartveldige loper meer waard was dan zijn toren, dus ik sloeg die loper: **22. ..., Pxb2 23. Dxb2, Lc5**. Ja, ik sta die pion wel achter (maar dat is tijdelijk), en geen kwaliteit voor, maar wat een lekkere zwarte velden! Dat is dus wat mijn tegenstander bedoelde: Torture, pure torture!

En het was heerlijk dit uit te melken, en dat ging me tot de 33^e zet ook wel goed af. Ik moet in onderstaande stelling gewoon op b3 slaan met de pion. Positioneel over en uit.

Ik zag echter een heel woud met spoken, en daarbij kuddes beren en leeuwen op de weg, ging slechte zetten doen, verbruikte al mijn tijdsvoorsprong, en mijn tegenstander kwam terug. De straal gewonnen stelling werd uiteindelijk weer een gelijke stelling, en ik moest met mijn open koningstelling zelfs goed opletten ... totdat mijn tegenstander in een vlaag van verstandsverbijstering pardoes een toren weggaf. Ja, geluk is met de ...